

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2021-02-17
Besvaras senast
2021-02-24 kl. 12.00

Till statsrådet Jennie Nilsson (S)

2020/21:1860 Lokala förutsättningar för yrkesfiskare

Vid FN:s havskonferens 2017 åtog sig Sverige att säkerställa den biologiska mångfalden i samtliga svenska marina områden.

Havs- och vattenmyndigheten har därför på regeringens uppdrag tagit fram förslag till fiskeregleringar i alla svenska skyddade marina områden. Ett av förslagen är ett förbud riktat mot fritidsfisket.

Myndighetens förslag innebär att allt fiske i de havsområden som tillhör de nordvästligt belägna skånska kommunerna Höganäs och Båstad förbjuds.

Det är sedan tidigare förbjudet att fiska i större delen av naturreservatet Skånska Kattegatt. Kulla- och Bjärehalvön förlorade 45 procent av sina fiskevatten när reservatet infördes.

Havs- och vattenmyndigheten vill nu totalförbjuda allt garnfiske utanför Bjäre- och Kullahalvön, runt Ven och Lundåkrabukten i Skåne. Även det småskaliga kustnära husbehovsfisket vill man förbjuda.

Endast en bråkdel av fritidsfisket i Västerhavet sker i nordvästra Skånes havsvatten, konstaterar Havs- och vattenmyndigheten, och av det drar de slutsatsen att fritidsfisket inte påverkas nämnvärt om det blir förbjudet att fiska i området i nordvästra Skåne. Men i detta saknas det lokala perspektivet i termer av värden såsom levande landsbygd, levande hav, och då också levande kust. I vårt land har människorna genom historien fiskat i havet längs våra kuster, och fångsterna har spelat en betydande roll för utvecklingen av byar och samhällen. Fisket har bedrivits nära land, med små träbåtar och redskap som på inget sätt förstört botten eller hotat arter. Det småskaliga kustnära fisket har varit en naturlig och oerhört viktig del av västra Skåne sedan gammal historisk tid. Fisket utgör grunden för uppkomsten av en mängd båtbyggerier, sågverk, fartygsvarv, kustfraktföretag, rederier med mera, som tillsammans med andra företag skapat livskraftiga, växande byar och samhällen.

Om Havs- och vattenmyndighetens lagförslag skulle bli verklighet kommer detta att innebära att myndigheten i ett slag, utan att ens ha utrett konsekvenserna, klipper banden till kustsamhällenas historia. Ett fiskeförbud stänger inte bara dörren för husbehovsfiske, utan det bleker minnet av och slår undan benen för den levande kunskap som traditionellt hållbart småskaligt fiske

är. Det går förlorat tillsammans med de båtar som är anpassade för kustnära fiske och som praktiseras. Detta tar oss på så vis ännu längre ifrån den del av fisket som innebär att man kan leva i harmoni med havet och vad det ger.

Ingenstans i remissen från Havs- och vattenmyndigheten framkommer det att myndigheten utrett vad det är för negativ påverkan som avses när man menar att husbehovsfisket påverkar bestånden av tumlare, säl, sjöfågel och fisk. Det presenteras inga vetenskapliga belägg för att det fångstmässigt lilla, men kulturhistoriskt mycket viktiga, husbehovsfisket innebär några negativa konsekvenser för marina ekologiska system.

Dessutom föreslår Havs- och vattenmyndigheten ett totalförbud med undantag som kan göras för yrkesfiskare, det vill säga för dem som har fiskelicens. Att först införa ett totalförbud och att samtidigt föreslå att undantag ska kunna göras av länsstyrelsen framstår som byråkratiskt och märkligt då motivet är att skydda tumlarna, vilka har blivit dubbelt så många på 20 år enligt Fokus Öresund.

Myndigheten föreslår också att yrkesfiskare ska söka ny licens varje år, vilket försämrar planeringen för dem som livnär sig på fisket.

Med anledning av detta vill jag fråga statsrådet Jennie Nilsson:

Avser statsrådet att verka för att lämna förslag som beaktar de lokala förutsättningarna för att inte försvåra för yrkesfisket samt värna en levande kust?

.....

Ann-Charlotte Hammar Johnsson (M)

Överlämnas enligt uppdrag

Johan Welanders